

Sygn. akt VII U 1585/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 lipca 2015 roku.

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie: Przewodniczący: Sędzia S.O. Małgorzata Kowalska

Protokolant: sekretarz sąd. Małgorzata Gruza

po rozpoznaniu w dniu 30 lipca 2015 roku w Lublinie

sprawy A. J. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o przeliczenie emerytury

na skutek odwołania A. J. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 4 czerwca 2014 roku znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i zalicza A. J. (1) do wzrostu stażu pracy okres zatrudnienia w Kółku (...) w B. od dnia 15 sierpnia 1973 roku do dnia 15 sierpnia 1974 roku.

Sygn. akt VII U 1585/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 4 czerwca 2014 roku, znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 roku, poz. 1440 ze zm.) przyznał A. J. (2) prawo do emerytury od (...) roku. Organ rentowy powyższą decyzją nie uwzględnił okresu zatrudnienia wnioskodawczyni w Kółku (...) w B. (decyzja - k. 25 akta emerytalne).

W odwołaniu od decyzji A. J. (2) wносиła o zaliczenie do stażu pracy okresu zatrudnienia od 15 sierpnia 1973 roku do 15 sierpnia 1974 roku w Kółku (...) w B. (odwołanie – k. 2 akta sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ wnosił o jego oddalenie podnosząc, iż w swojej decyzji nie uwzględnił w/w okresu ponieważ w ewidencji płatników składek nie figuruje Kółko (...) w B. (odpowiedź na odwołanie – k. 3 – 3v. a. s.).

W toku postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska procesowe (protokół – k. 18 v., 22 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

A. J. (2) w dniu 26 maja 2014 roku złożyła wniosek o emeryturę (wniosek – k. 1 a.e.).

Na podstawie dokumentów dołączonych do wniosku oraz znajdujących się w aktach kapitałowych organ rentowy przyznał ubezpieczonej prawo do emerytury. Podstawa wymiaru obliczona została przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 114,61 % przez kwotę bazową 3191,93 zł, która wyniosła 3658,27 zł. Do ustalenia wysokości emerytury Zakład uwzględnił okresy: składkowe w wymiarze 25 lat, 8 miesięcy, 22 dni tj. 308 miesięcy

oraz nieskładkowe w wymiarze 6 lat, 3 miesiące, 13 dni tj. 75 miesięcy. Organ rentowy w swojej decyzji nie uwzględnił okresu zatrudnienia wnioskodawczyni w Kółku (...) w B. od 15 sierpnia 1973 roku do 15 sierpnia 1974 roku, na podstawie przedłożonego świadectwa pracy z dnia 15 sierpnia 1974 roku, ponieważ w ewidencji płatników składek nie figuruje Kółko(...)w B., zaś w ocenie organu przedłożone zeznania świadków są niewiarygodne (karta przebiegu zatrudnienia - k. 24 a.e.; decyzja - k. 25 a.e., odpowiedź na odwołanie – k. 3 -3 v. a.s.).

W tym stanie rzeczy wydana została zaskarżona decyzja z dnia 4 czerwca 2014 roku.

W celu dokonania niezbędnych ustaleń Sąd dopuścił dowody z dokumentów znajdujących się w aktach ZUS, dołączonych akt S. K., dokumentów złożonych do akt przez wnioskodawczynię (dokumentacja znajdująca się w kopercie – k. 7 a.s.) oraz dowody osobowe w postaci zeznań wnioskodawczyni A. J. (2) (protokół – k. 18 v. – 19 a.s.) oraz świadków A. K. (protokół – k. 19 v. a.s.) i S. K. (protokół – k. 20 a.s.).

Jak wynika ze świadectwa pracy z dnia 15 sierpnia 1974 roku, wnioskodawczyni była zatrudniona w Kółku (...)w B. w pełnym wymiarze czasu pracy w okresie od 15 sierpnia 1973 roku do 15 sierpnia 1974 roku (świadectwo pracy znajdujące się w kopercie - k. 7 a.s.). W tej kopercie znajduje się również legitymacja ubezpieczeniowa, w której na karcie 82 widnieje pieczęć „Kółko (...), co potwierdza, że Kółko znajdowało się w miejscowości B. a nie B..

W spornym okresie Kółko (...)w B. zatrudniało około 10 osób. A. J. (2) była zatrudniona jako księgowa, a do jej obowiązków należało m.in. księgowanie operacji finansowych, prowadzenie książki majątku trwałego, wystawianie kart pracownikom i kierowcom oraz wystawianie rachunków dla rolników (zeznania wnioskodawczyni – k. 18 v. – 19 a.s., zeznania świadka A. K. – k. 20 – 21 a.s., zeznania świadka S. K. – k. 20 a.s.).

Skarżąca otrzymywała wynagrodzenie od kierownik kółka, który również odprowadzał składki na ubezpieczenie społeczne pracowników. Wnioskodawczyni posiadała legitymację ubezpieczeniową z której wynika, iż była zatrudniona w Kółku (...) w B. w okresie od 15 sierpnia 1973 roku do 15 sierpnia 1974 roku (legitymacja ubezpieczeniowa – koperta k. 7 a.s.).

W 1974 roku na terenie Gminy W. powstało 1 biuro które rozliczało wszystkie kółka gminy również w B. (zeznania wnioskodawczyni – k. 18 v. – 19 a.s, zeznania świadka A. K. – k. 19 v. – 20 a.s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane dowody. Za wiarygodne Sąd uznał zeznania złożone przez wnioskodawczynię uznając je za jasne, pełne, logiczne, spójne z zeznaniami świadków oraz analizą dowodów w postaci dokumentów.

Przystępując do oceny dowodów osobowych należy stwierdzić, że przesłuchani w sprawie świadkowie: A. K. i S. K. to osoby obce dla wnioskodawczyni.

Zeznania świadków są logiczne i spójne, korelują ze sobą i z zeznaniami skarżącej. Zostały odebrane w toku postępowania sądowego, po pouczeniu o odpowiedzialności za składanie fałszywych zeznań. Z uwagi na to, że świadkowie są osobami obcymi dla wnioskodawczyni, nie ma podstaw, by kwestionować ich zeznania i zarzucać im nieprawdę czy stronniczość. Drobne rozbieżności, co do niektórych szczegółów sprawy wynikają z naturalnych ułomności pamięci ludzkiej zważywszy, że świadkowie zeznają na okoliczności zdarzeń życia codziennego niemających charakteru wyjątkowego i z tego powodu trudniejszych do zapamiętania. Okoliczność, że występują te rozbieżności przemawiają za obdarzeniem ich zeznań wiarygodnością, bowiem wskazują, że nie były one uzgadniane na potrzeby procesu. W związku z powyższym Sąd obdarzył w całości wiarą zeznania zeznających w sprawie świadków.

W świetle powyższych ustaleń należało stwierdzić, że również zeznania skarżącej złożone w trybie art. 299 kpc, w powyższym zakresie zasługują na pełne uwzględnienie.

Sąd dokonał analizy akt emerytalnych świadka S. K., z której wynika, iż na karcie 6 tych akt znajduje się świadectwo pracy świadka. Z tego świadectwa wynika, że świadek w latach 1963 – 1975 był zatrudniony w Kółku (...) w B. i okoliczność ta nie była kwestionowana przez organ emerytalny i okres ten zaliczony został do stażu pracy świadkowi.

Kółko (...), w którym pracował świadek i wnioskodawczyni mieściło się w miejscowości B.. W obu świadectwach pracy został popełniony ten sam błąd w odmianie nazwy własnej – wpisano, iż Kółko (...)mieści się w B. zamiast w B.. Niezależnie od tego podkreślić należy, iż ZUS ustalając prawo do świadczenia świadczeniowi nie miał wątpliwości, iż świadectwo pracy zostało prawidłowo wystawione. W tych okolicznościach zastanawiające jest dlaczego wyłącznie świadectwo pracy dotyczące wnioskodawczyni zostało zakwestionowane.

Sąd obdarzył wiarą zgromadzone w sprawie dowody nieosobowe w postaci dokumentów, znajdujące się w aktach organu rentowego oraz złożonych do akt sprawy. Były one przechowywane przez uprawniony podmiot, nie noszą śladów podrobienia ani przerobienia. Ich treść nie była kwestionowana przez żadną ze stron, nie budziły one również wątpliwości Sądu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie A. J. (2) jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Do okoliczności spornych w rozpoznawanej sprawie, biorąc pod uwagę treść zaskarżonej decyzji i odwołania należy możliwość uwzględnienia przy ustalaniu wysokości emerytury okresów zatrudnienia ubezpieczonej w Kółku(...) w B. od dnia 15 sierpnia 1973 roku do dnia 15 sierpnia 1974 roku. Organ rentowy w swojej decyzji nie uwzględnił w/w okresu podnosząc, iż w ewidencji płatników składek nie figuruje Kółko (...) w B., zaś w ocenie organu przedłożone zeznania świadków są niewiarygodne

Podkreślić w tym miejscu należy, że w postępowaniu sądowym nie znajdują zastosowania ograniczenia w zakresie dopuszczalnych źródeł dowodowych, ustanowione na potrzeby postępowania przed ZUS, a wynikających z rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe (Dz. U. z 2011 roku, Nr 237, poz. 1412). Zasadniczym bowiem celem postępowania sądowego jest rozstrzygnięcie sprawy po dostatecznym, wszechstronnym wyjaśnieniu jej okoliczności spornych. Ułatwia to art. 473 k.p.c, który wprost stanowi, iż w postępowaniu przed sądem w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych nie stosuje się przepisów ograniczających dopuszczalność dowodu ze świadków i przesłuchania stron.

Powyższe oznacza, że każdy fakt może być dowodzony wszelkimi środkami, które Sąd uzna za pożądane, a ich dopuszczenie za celowe (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 10 marca 1984 r., sygn. III UZP 6/84; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 września 1984 r., sygn. III UZP 48/84; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 lipca 1997 r., sygn. II UKN 186/97; wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 29 stycznia 2013 r., sygn. III AUa 808/12). Z przedstawionym poglądem i wynikającymi z niego wnioskami Sąd Okręgowy w pełni się zgadza.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 roku, poz. 748), okresami składkowymi są między innymi okresy opłacania składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości określonej w przepisach o organizacji i finansowaniu ubezpieczeń społecznych.

Z dokonanych ustaleń wynika, że ubezpieczona w okresie objętych sporem tj. od dnia 15 sierpnia 1973 roku do dnia 15 sierpnia 1974 roku pozostawała w zatrudnieniu w Kółku(...) w B. na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy z tytułu którego otrzymywała wynagrodzenie.

Mając na uwadze powołane przepisy i poczynione ustalenia należało okres pracy ubezpieczonej z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę od 15 sierpnia 1973 roku do 15 sierpnia 1974 roku uznać za okres składkowy w rozumieniu przepisów ustawy emerytalnej.

Warto w tym miejscu zwrócić uwagę na pogląd wyrażony w nauce przedmiotu zgodnie z którym nie do zaakceptowania byłoby przyjęcie stanowiska, że nie jest okresem ubezpieczenia w rozumieniu powołanych przepisów okres obowiązkowego podlegania ubezpieczeniom społecznym z uwagi na fakt nieopłacenia składek przez płatnika z

przyczyn niezależnych od ubezpieczonego. Oznaczałoby to bowiem nieuzasadnione przeniesienie na ubezpieczonych ryzyka nierzetelnych lub niezgodnych z prawem działań płatników (Kamil Antonów (red.), Marcin Bartnicki, Bartosz Suchacki, Marcin Zieleniecki; Komentarz do ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, [w:] Emerytury i renty z FUS. Emerytury pomostowe. Okresowe emerytury kapitałowe. Komentarz do art. 6, teza I). Istotnego znaczenia w tym konsekwencji nabiera okoliczność wykazania przez ubezpieczonego pozostawania w okresach objętych sporem dla uznania ich za okresy składkowe w rozumieniu powołanych przepisów w stosunku pracy (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 lutego 2010 roku, sygn. II UK 230/09).

Mając powyższe na uwadze objęty sporem okres podlegał uwzględnieniu przy obliczaniu emerytury stosownie do art. 5 ustawy emerytalnej, z tego względu Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że uwzględnił A. J. (2) do wzrostu stażu pracy okres zatrudnienia w Kółku (...) w B. od dnia 15 sierpnia 1973 roku do dnia 15 sierpnia 1974 roku.

Z tych względów Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i na mocy wyżej wskazanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.